

НЕДІЛЯ 13-ТА ПІСЛЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Сьогоднішнє Євангеліє розповідає нам про воскресіння дочки Яіра. Вона одна з трьох людей, яких Ісус воскрешає з мертвих. Інші двоє - Лазар, який помер чотири дні тому, і син вдови з Наїну, якого несли ховати.

Ісус воскрешає цю дванадцятирічну дівчинку з мертвих саме тоді, коли вона щойно померла. Саме тому він може сказати, що вона спить. Святий Петро Хризолог каже, що для Бога смерть подібна до сну, бо Він може знищити його швидше, ніж людина може перейти від сну до пробудження.

Справа в тому, що дитина померла і, відповідно, люди сумують і плачуть. Смерть поширює свій вплив на все навколо і домінує над ситуацією. Її тінь робить все сумним. Ісус входить в атмосферу смерті і звіщає життя: "Що це за шум і плач? Дитина не померла, вона спить". Всі, хто оточував тіло померлої дівчинки, були, ймовірно, професіоналами смерті, можливо, плакальницями, які звикли плакати на похоронах і віддавати шану трагічному шляхом посилення відчаю. Смерть була їхнім світом, і вони були створені для неї. Саме тому вони почувалися там невимушено.

І серед них... з'явилось життя. Ісус звіщає їм життя, а вони, замість того, щоб за нього вчепитися, починають сміятися. Читаючи цю сцену, пригадується вся сучасність. Про філософів, які проголошують, що людина створена для смерті або що людина створена для відчаю. Вони сміються, бо їм байдуже, чи житиме дочка Яіра, чи ні. Вони віддають перевагу смерті людини, ніж визнанню власної безглуздості. Тоді Ісус виганяє їх геть. Той, хто любить, чіпляється за останню надію. Це те, що є розумним, те, що потрібно людині. Ісус виганяє їх. Вони не заслуговують на те, щоб побачити те, що, на їхню думку, є неможливим.

Останні Папи говорили про культуру смерті. Цій культурі притаманна зневага до людської гідності і, перш за все, непоправні страждання, які в кінцевому підсумку призводять до заперечення життя, таких як аборт або евтаназія. Вони віддають перевагу плачу перед можливістю того, що щось може змінитися, що щось може бути інакше.

Ісус підходить до дівчини і каже: "Таліта кумі". Дівчинка встає і розповідає Євангеліє, що всі вони стояли так, ніби бачили видіння. Але Ісус, щоб вони зрозуміли, що це відбувається насправді, що це не сон, каже, щоб вони нагодували дівчинку. Бо життя треба підтримувати.

Деякі Отці вбачають у цій сцені вчення про таїнства Покаяння: перехід від смерті гріха до життя благодаті та Євхаристії - їжі для живих у Христі.